

non facile potest: in particularibus enim & sensu iudicium est. Veruntamen illud satis perspicuum est, sicut medium habitum, quo efficitur, vt & quibus oportet, irascatur, & ob quæ, & quomodo oportet, & secundum cætera omnia huiusmodi, esse laudandum: ita excessum & defectum, si parum quidem peccant, parum: si paulo amplius, magis: si multum, vehementer esse vituperandos, ex quo efficitur, vt medium habitum consecrandum esse manifestum sit: Atque hæc de habitibus, qui circa iram existunt, dicta sufficiant.

CAPVT XII.

AT in congressionibus quoque & conuiuio, sermonumque & negociorum communitate esse alij placidi & obsequiosi videntur, qui omnia in gratiam laudant, nullaque in re aduersantur: sed minimè molestos existimant se esse oportere iis, quibus cum habent consuetudinè, alij econtrario in omnibus aduersantur, nullamque sibi habendam rationem putant, ne molesti sint: qui morosi & litigiosi nuncupantur. Verù sicut hos utrosque habitus esse vituperabiles: ita medium esse laudabilem constat, quo vdelicet efficitur, vt vnusquisque & que oportet, & sicut oportet, vel admitat, vel grauare ferat. Nomen tamen huic medio nullum impositum est: sed amicitia maximè similis videtur. talis enim est, qui habitu hoc medio est præditus, qualem modestum ac probum amicum esse volumus: si id vdelicet assumperit, vt diligat, nam ab amicitia in eo differt, quòd est sine affectu diligendi eos, quibuscù versatur. non enim quia vel amat, vel odit, suscipit singula vt debet, sed quia est talis: quippe cum idem facturus sit tã apud notos, quàm ignotos: tam apud familiares, quàm eos, quibus cum nulla familiaritas intercesserit. vbi que tamen prout singulis conueniet, non enim perinde familiares atque externos aut studio prosequi, aut dolore afficere nos conuenit. In vniuersum igitur dictum est in congressionibus, hunc vt oportet, se esse gesturum. spectans autem ad honestatem & vilitatem id attendet, vt dolorem non afferat, vel collatificet & obsequatur. videtur enim circa voluptates, dolorè que eos versari, qui in congressionibus existunt: in quibus si vel non honestum, ipsi fuerit, vel damnosum etiam obsequi, id minimè faciet, sed grauare se geret, potiusque esse molestus volet. si item obsequium facienti aut dedecus, atque id non paruù aut damnù, aduersario autè dolore paruù allatura sit, nõ admittere, sed ægrè feret ac repudiabit, diuerso autem modo.

A δὸ ποδωυα. ἐν γὰρ τοῖς καὶ ἤματι καὶ τῇ ἀδῆσῃ ἢ κρήσις. ἀλλὰ τὸ γε τοσοῦτον δῆλον, ὅτι ἢ μὲρ μέση ἔξει, ἐπαγετη, καὶ ἢ ὡς οἷς δὲ ὄργηζόμεθα, καὶ ἢ ὅς δὲ, καὶ ὡς δὲ, καὶ πῶς τὰ τοιαῦτα. αἱ δὲ ὑπερβολαὶ καὶ ἐλλείψεις, φακταί. καὶ ὅτι μικρὸν μὲρ γινόμενον ἢ ῥέμα. ὅτι πλέον δὲ, μᾶλλον ὅτι πολὺ δὲ, σφόδρα. δῆλον οὖν ὅτι τῆς μέσης ἔξεως ἀσθενέστερον. αἱ μὲρ οὖν περὶ τῶν ὄργων ἔξεις, εἰρηθιστων.

Κερδύμοι β.

EN δὲ ταῖς ὀμιλίαις καὶ τῶν ζῆν, καὶ λόγων καὶ παραγμάτων κοινωνεῖν, οἱ μὲρ ἀρεστοὶ διακοσῶν ἐξ, οἱ πάντα πρὸς ἡδονὴν ἐπιθυμοῦντες, καὶ οὐδὲν ἀπιτείνοντες, ἀλλὰ δὴ ἐβόηροι δὲ ἄλλοι οἱ ἐντυγχάνουσιν ἐξ. οἱ δὲ ἐξαναγκάσας τοῦτοις πρὸς πάντα ἀπιτυπωῦντες, καὶ τὴν λυπεῖν οὐδὲ ὅποιω φροντίζοντες, δύσκολοὶ καὶ δυσέρεδες κακωλυοῦντες ὅτι μὲρ οὖν αἱ εἰρηθιζόμεναι ἔξεις, φακταί εἰσιν, καὶ ἀδῆλον καὶ ὅτι ἢ μέση τούτων ἐπαγετη, καὶ ἢ ὡς δὲ ποδωυα. αἱ δὲ ἢ ὡς δὲ ὁμοίως δὲ καὶ δυσχερατέ. ὄνομα δὲ ἐκ δὸ ποδωυα αὐτῇ π. εἰκοσι δὲ μέγιστα φίλια. τοιοῦτοι γὰρ ὄντι ὅχι τῶν μέσων ἔξει, ὅτι βουλόμεθα λέγειν τὸν ὄπτεν ἢ φίλον, τὸ σέργειν πρὸς λαβόντα. διαφέρει δὲ τῆς φιλίας, ὅτι αἰεὶ πάντοτε ὄντι καὶ τὸ σέργειν, οἷς ὀμιλεῖ. ἔτε γὰρ τῶν φίλων ἢ ἐχθρῶν ἐστὶν, δὸ ποδωυα. ἔκασαι ὡς δὲ, ἀλλὰ ἢ τῶν τοιούτων ἐξ. ὁμοίως γὰρ πρὸς ἀγνώστους καὶ γνωστοίους, καὶ συνηθιστοὺς καὶ ἀσυνηθιστοὺς αὐτὸ πάεισσε, πλὴν καὶ ἐν ἐχθροῖς ὡς ἀμύζει. οὐ γὰρ ὁμοίως προσήκει συνηθιστῶν καὶ ἐχθρῶν φροντίζειν, οὐδὲ αὐτὴν λυπεῖν. καὶ δὲ οὖν μὲρ οὖν εἰρηθίαι, ὅτι ὡς δὲ ὀμιλήσει. ἀπαφέρων δὲ πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον, συχάσεται τὸ μὴ λυπεῖν, ἢ συνηθισμένῃ. εἰκοσι μὲρ γὰρ περὶ ἡδονῆς καὶ λύπης ἐξ. τὰς ἐν ταῖς ὀμιλίαις γινόμενας. τοῦτων δὲ ὅσους μὲρ αὐτῶν ὄντι μὴ καλὸν ἢ βλαβερόν συνηθισμένῃ, δυσχερατέ, καὶ πρὸς αἰρησεται λυπεῖν. καὶ τῶν τοιούτων δὲ ἀγρημοσύνην φέρει, καὶ ταῦτῶν μὴ μικρῶν, ἢ βλάβλων ἢ δ' ἐναντίως μικρῶν λύπων ἐκ δὸ ποδωυα.

ἀλλ.